

SVJETIONIK

periodicni magazin Zajednice Mondo Nuovo

*Resocijalizacija
i reintegracija
nakon izlaska
iz terapijske
zajednice*

*Kocka kao
ovisnost*

SVJETIONIK
Hrvatsko izdanje magazina
IL FARO
La luce di un Mondo Nuovo
Dvomjesečno izdanje
Zajednica Mondo Nuovo
god. II , br.11 - veljača / ožujak

UREDNIŠTVO: Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb; 22305 Kistanje
tel: 022 785 8580, **fax:** 022 785 8581
e-mail: ivana.buterin@ri.hinet.hr
Web: www.mondo-nuovo.hr

Naklada: 1000 kom.
Tisk: Tiskara Malenica d.o.o.

ISSN 1847-4934

Izdavač
Zajednica Mondo Nuovo

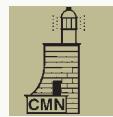
Glavni urednik
Alessandro Diottasi

Uredništvo
Ivana Buterin
Jurica Gluić

Grafička priprema
Jurica Gluić
Zajednica Mondo Nuovo

U OVOM BROJU

- 3 UVODNIK**
Ne postoje lake i teške droge
* Alessandro Diottasi
- 4 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Resocijalizacija i reintegracija nakon izlaska iz zajednice
* Ivana Buterin
- 6 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Kocka kao ovisnost
* Danijel Š.
- 7 DA LI ZNAŠ?**
Sreća ne "čeka iza ugla"
- 8 ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Zajednica kao izbor ipak je najbolja odluka
* Marco L.
- 10 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Dolazak u zajednicu skinuo mi je dio tereta
* Vesna Pentelashevská
- 12 ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Dnevnići- isječci iz života zajednice
- 13 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Zajednica je i meni pomogla
* Adrijana Daničić
- 14 DRUŠTVO I ZAJEDNICA**
Nekoliko savjeta za obitelji koje se susreću sa problemom ovisnosti
* Redakcijski uradak

Ne postoje lake i teške droge

*...Zajednica Mondo Nuovo govori već trideset godina:
ne postoje lake i teške droge. Postoje samo droge koje
imaju različita djelovanja, ali su sve izuzetno štetne i opasne...*

*Alessandro Diotassi

Italija i Hrvatska su jedne od rijetkih Europskih zemalja gdje nedostaje ozbiljne i znanstvene informacije o štetnom utjecaju marihuane i hašiša preko kojih tisuće mlađih ulaze u svijet opasnosti zvane droga. Provlači se ideja da je korištenje kanabisa manje opasno od cigareta ili od čaše vina. U stvarnosti 3 od 4 mlade osobe školske dobi ne poznaju ni minimalnu štetu koje donosi konzumacija marihuane (depresija, shizofrenija, ostale psihijatrijske tegobe...). Društvo kod nas plače za sve one koji umiru subotom navečer, ali nijedna institucija ne usudi se intervenirati da zaustavi te putujuće grobove uzrokovane kombinacijama alkohola i marihuane. 50% kriminalaca na svijetu su konzumenti marihuane, a ogroman novac koji se kreće u tom kriminalnom miljeu služi za potporu terorizmu.

Ogroman broj obitelji koji proživljavaju da su im djeca "puknuta" (od psihijatrijskih bolesti) radi uporabe marihuane, znaju kakva je institucionalna praznina koja stoji iza njih. Posljednjih dvadeset godina znanost je došla do podataka o šteti i rizicima marihuane i hašiša i ti dokazi samo potvrđuju ono što Zajednica Mondo Nuovo govori već trideset godina: ne postoje lake i teške droge. Postoje samo droge koje imaju različita djelovanja, ali su sve izuzetno štetne i opasne. Najveće posljedice upravo plaćaju adolescenti i njihove obitelji. Mi svi zajedno neposredno pomažemo svemu tome našom indiferentnošću, posebno zbog toga što u stvarnosti možemo napraviti mnogo više. Roditelji bi se trebali puno više odgovornije ponašati (prije svega očevi koji su figure koje najviše utječu u procesu odrastanja adolescenta) kao i sve lokalne institucije.

Upravo njima je upućen ovaj naš apel da sa svoje privilegirane pozicije napokon počnu brinuti o našoj i njihovoj mladosti. Prije svega je potrebno da te iste nadležne institucije poduzmu odgovorne korake za prekinuti informativnu prazninu kada se govori o drogama, kao što je to napravljeno u Španjolskoj i Francuskoj već odavno. Brinuti i skrbiti o mlađima znači i ulagati u budućnost jednoga naroda ili nacije, ali i pokazati da postoji stupanj odgovornosti i humanosti što bi svaka politika i političar trebali posjedovati. Kada se govori o mlađima, govori se o našim sinovima i jedno pitanje dolazi samo od sebe: Da li ćemo mi stariji uspjeti da naša mladost bude zbrinuta, potpomognuta, educirana i ispravno vođena ili ćemo nastaviti ovako gdje oni odrastaju u jednome svijetu gdje je sve relativno, pa čak i smisao ljudskoga života?

*Osnivač Zajednice
Mondo Nuovo

Resocijalizacija i reintegracija nakon izlaska iz zajednice

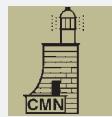
Ivana Buterin

Terapijska zajednica Mondo Nuovo provodi programe prevencije, rehabilitacije i resocijalizacije ovisnika o drogama, alkoholu i kocki. Često mi se postavlja pitanje što će biti kada moj sin izade iz terapijske zajednice, da li će se snaći u vanjskom svijetu i što je najvažnije da li će opet konzumirati drogu, alkohol i hoće li se opet okrenuti kocki. Nakon izlaska iz terapijske zajednice resocijalizacija je jako bitna faza, a koliko će biti uspješna ovisi o tome koliko se stavlja u praksi sve ono što se je radilo u terapijskoj zajednici tj. kako je bitno staviti u praksi sav onaj rad na sebi koji je bio sastavni dio terapeutskog programa. Nisam pobornik teze da će rehabilitirani ovisnik ponovo početi sa svojom ovisnosti jer nema posao pa mu je dosadno jer nema što raditi. To je vrlo površno gledanje na navedeni problem. Naime, iz sedmogodišnjeg iskustva u radu s ovisnicima, znam da nemaju problem s izvršavanjem radnih aktivnosti i nakon izlaska iz terapijske zajednice odmah traže posao i u većini slučajeva prihvataju svaki posao kako bi se što prije uključili u "normalan" život. Pojedini roditelji nakon izlaska djece iz terapijske zajednice osiguravaju svojoj djeci riješeno stambeno pitanje, posao, automobil, dugove...međutim, na žalost, ni to nije garancija da više nikada neće posegnuti za drogom, alkoholom ili kockom. Ponekad će čak rješavanje navedenih bitnih životnih potreba od strane roditelja imati suprotan efekat gdje će se sinovi zbog toga osjećati prazno i nezadovoljno te neće znati cijeniti žrtvu i brigu roditelja. Dakle, nisu problem materijalne stvari već je u problem u samoj osobi. Roditelji se pitaju, što smo opet krivi?

Nisu roditelji krivi, nego sinovi nisu zrele osobe i još uvijek nisu prihvatali činjenicu da se svijet ne vrti oko njih, da ih ne mogu svi shvatiti, da se je gotovo nemoguće osjećati svaki dan ispunjenim i sretnim, da se trebaju nositi i suočavati sa svim životnim poteškoćama jer i svi drugi ljudi imaju poteškoće i moraju se nositi s njima.

Nakon izlaska iz terapijske zajednice normalno je da se određeno vrijeme osjećaju izgubljeno i da im treba vremena da prihvate realnost života. Problemi nastaju ako o tim poteškoćama ne razgovaraju i ako se opet počnu zatvarati u sebe pogotovo kada ne žele prihvati savjete obitelji i terapijske zajednice s kojima su "do jučer" razgovarali o svakom osjećaju, misli i poteškoći. Upravo to zatvaranje u samog sebe, ne prihvatanje realnosti, žaljenje samog sebe, prevelika očekivanja od obitelji i bliskih osoba su razmišljanja koja dovode do nezadovoljstva i neprihvatanja samog sebe i ukoliko ta faza traje predugo, bez pomaka na pozitivno, postoji velika opasnost da se uključi "crvena lampica" te da se ponovno posegne za drogom, alkoholom ili kockom.

...Nakon izlaska iz terapijske zajednice normalno je da se određeno vrijeme osjećaju izgubljeno i da im treba vremena da prihvate realnost života. Problemi nastaju ako o tim poteškoćama ne razgovaraju i ako se opet počnu zatvarati u sebe pogotovo kada ne žele prihvati savjete obitelji i terapijske zajednice s kojom su "do jučer" razgovarali o svakom osjećaju, misli i poteškoći...

Što učiniti da do toga ne dođe? Za svakog rehabilitiranog ovisnika jako je bitna komunikacija. Bilo bi poželjno da održava kontakte s terapijskom zajednicom jer oni ipak najbolje poznaju njegovu osobnost i poteškoće, ali isto tako bi bilo dobro da imaju komunikaciju sa svojom obitelji. Rehabilitirani ovisnici moraju shvatiti da su roditelji osobe koje im najviše žele dobro, mogu pogriješiti iz neznanja, ali ukoliko ne prihvacaјu svoje roditelje znači da ne prihvacaјu i sami sebe. Treba postojati međusobno razumevanje i tolerancija jer to je ključ funkcioniranja svake obitelji.

Terapijska zajednica Mondo Nuovo održava redovite mjesecne susrete s dečkima koji su završili cijeli ili djelomični program zajednice Mondo Nuovo. Međutim, uvijek stojimo na raspolaganju i za individualne susrete i telefonske razgovore u bilo kojem trenutku. Ponekad se s jednim razgovorom ne mogu riješiti svi problemi, ali se osoba nakon što je popričala s nekim bliskim i poznatim osjeća lakše i bolje.

Upravo sam jutros imala jedan takav telefonski razgovor, pričali smo o "malim problemčićima" kako ih je nazvao moj sugovornik, zapravo pričali smo kako je počeo raditi nakon dužeg perioda, o neplaćenim računima, odnosima s mamom i bratom, kako se on osjeća sa svim tim "problemčićima" itd. Naravno, da nismo rješili nijedan "problemčić" u telefonskom razgovoru od dvadeset minuta, ali mi je na kraju zahvalio što sam ga saslušala, "istresao" je svoje misli i osjećaje i odmah se je osjećao bolje. Osjećao se je bolje jer ništa nije držao u sebi tj. ispričao mi je sve što mu se događalo u posljednje vrijeme, dobio podršku da ustraje i da i dalje ide naprijed jer su sve to "problemčići" koje imaju i drugi ljudi. Zato bi poručila svim našim dečkima, uvijek smo tu za vas, nazovite, dođite, uvijek vas je lijepo vidjeti i čuti jer bez obzira što ste izašli, uvijek ćete biti dio naše Zajednice.

Kocka kao ovisnost

* Unatrag nekoliko godina sve više je ovisnika o kockanju ili popularno zvanih "igara na sreću".
Ovo je priča jednoga od njih...

Danijel Š.

Z ovem se Danijel, imam trideset i dvije godine i rođen sam u Zaprešiću. U zajednici Mondo Nuovo nalazim se zbog ovisnosti od kocke. Što je zapravo kocka i kako dolazi do ovisnosti? Moj prvi dodir sa kockom počeo je s mojih trinaest godina kada sam prvi put igrao poker aparate. Već taj prvi put osjećao sam se drugačije, nekako važno, ispunjeno i pun adrenalina. Kao dijete imao sam normalno djetinjstvo odrastajući uz roditelje i starijeg brata.

Zašto sam ja zapravo krenuo u kocku? Mogu reći da sam kao dijete imao sve i više nego ostala djeca kada se gledaju materijalne stvari, ali od svojih bližnjih nisam osjećao blizinu, ljubav i komunikaciju što je puno važnije od svih materijalnih stvari. Tako sam počeo sam sebi stavljati nekakve komplekse gdje sam tu prazninu popunjavao sa kockanjem. Kako su godine prolazile moja ovisnost se povećavala i sve više i više mi predstavljala problem. Počeo sam raditi s osamnaest godina i svi novci su odlazili na kocku te sam se morao snalaziti na različite načine tako sam kralj roditeljima novac, zlato, kreditne kartice, lagao i varao na sve moguće načine. Oženio sam se s dvadeset i tri godine i dobio prvo dijete te sam jedno vrijeme osjećao "zadovoljstvo". To je trajalo kratko vrijeme te sam se ponovno vratio kocki.

N i tri godine kasnije kada sam dobio drugo dijete nisam prestao. Nije mi bilo važno da li moja djeca imaju što jesti, obući i tko će platiti račune. U to vrijeme već sam imao dosta kredita i dugova kod prijatelja i obitelji te sam počeo posuđivati novac od kamatara. Isto tako više nisam kockao samo na poker aparatima nego su tu bile kladionice, karte, rulet i sve ostalo na čemu se moglo kockati. Dugovi kod kamatara su sve više povećavali, a isto tako i problemi tako da sam na kraju otisao od žene i djece jer su počeli sve više shvaćati da imam problema, a nisam se više mogao izvlačiti sa svojim lažima.

Jedno vrijeme sam čak živio na ulici jer nisam imao novaca da platim kamatarima. Sve to me je dovelo do velikih psihičkih i fizičkih problema gdje više nisam bio izlaza. Tako sam i ušao u Zajednicu da pobjegnem od problema i dugova koje sam ostavio vani, ali sada nakon osamnaest mjeseci Zajednice shvaćam da moju ovisnost treba

lijeciti kao i svaku drugu i treba ju shvatiti kao veliki problem u našem društvu. Ovim putem želio bi zahvaliti Sandru, Ivani i svim dečkima u Zajednici na pomoći koju mi daju da postanem bolji čovjek i bolji otac Franu i Niki koji mi daju snagu i volju za ići naprijed.

Sreća ne "čeka iza ugla"

U terapijskim zajednicama je sve više osoba koje imaju problema sa ovisnošću o kocki i kladionicama

Ovisnost o kocki teška je bolest koju treba lječiti. Klađenje i kockanje u Hrvatskoj poprimili epidemiju razmjere. Da bi vratio dugove, ovisnik o kocki nerijetko će počiniti krađe, imovinski delikt, razbojništvo...

Iako veliki dio hrvatske javnosti ne smatra ovisnike o kockanju znatnijim društvenim problemom, učestale ljudske tragedije i kriminal zbog kockarskih dugova to opovrgavaju. Oni koji se uhvate u začarani krug te ovisnosti, a nerijetko je riječ o mladim ljudima, izlaz nemalo vide u samoubojstvu. Kockanje je oduvijek prisutno u svim društвима, a kod nas je zadnjih godina poprimilo epidemiju razmjere, tvrde stručnjaci.

Kockaju se i klade maloljetnici, studenti, žene, muškarnici, stariji ljudi, pa i oni koji to nikad nisu činili.

Prema riječima dr. sci. Ante Bagarića, specijalista psihijatra i voditelja Odjela ovisnosti Psihijatrijske bolnice u zagrebačkom naselju Vrapču, kockanje predstavlja poremećaj nagona, a više je faktora njegova nastanka. Nemalo je kod nas to rezultat rata i porača te društvenih promjena koje su slijedile. Tad su se pojavile i skupine "oštećenih ljudi", što je stvorilo dobru podlogu za traženje brzog rješavanja problema. Nejednakosti svake vrsti postale su vidljivije, svi su poželjeli biti uspješni(ji), a ponude za kockanjem nije uzmanjkalo, objašnjava Bagarić. On dodaje da se čovjeku danas nudi okušati sreću na svakom koraku: od trgovачkih centara do televizije. Ljudi se potiču na rizično ponašanje uz poruku o tome da sreća "čeka iza ugla".

KOCKANJE

Kockanje je poput ovisnosti o heroinu i alkoholu i treba ga ozbiljno shvaćati. Tim više, jer mu se ljudi odaju zbog psihičkih problema poput depresije, anksioznosti, poremećenih obiteljskih odnosa, niskog praga samopoštovanja, emocionalne nezrelosti i drugih uzroka.

Kad kocka, ovisniku sve bolje postaju podnošljivije.

Kako bi im se pomoglo čim prije i uspješnije svladati problem ovisnosti o kockanju, psihoterapija ponajprije obuhvaća indikacijske razgovore, kojima se među ostalim utvrđuje najučinkovitija terapija za pacijenta. U vrapčansku bolnicu dolaze ljudi svih profila i socijalnog statusa, koji zbog ovisnosti nerijetko okrivljuju sebe i obitelj, a često se ne mogu othrvati plaču, ljutnji, šutnji...

Budući da se čovjek danas teško uspijeva othrvati sveopćoj komercijalizaciji, valja poraditi na edukaciji i stvaranju vlastitih kočnica protiv svih vrsta ovisnosti.

KLAĐENJE

Klađenje je tako rašireno ne samo u Zagrebu. Prema iskustvu stručnjaka tog zavoda, djecu poučavaju klađenju - očevi. U istraživanju od 2001. do 2005. godine među osnovcima i srednjoškolcima ispostavilo se da je znatno porastao broj slučajeva svih devijantnih ponašanja, pa i kockanje.

Kockanje kao sociopatogena pojava podložno je kriminogenom utjecaju na pojedinca. U određenim okolnostima je kazneno djelo, a može biti povezano i s drugim kaznenim djelima poput lihvarenja, prijevara i kamatarenja. Da bi vratio dugove, ovisnik o kocki počinit će nerijetko krađe, imovinski delikt, razbojništva... Kockarski dugovi uzrok su i samoubojstava.

U Hrvatskoj nema točnih pokazatelja o kockarskim prekršiteljima, ni sustavnog praćenja njihova kriminalnog djelovanja. Praksa je pokazala da se mladi sve više klade, što je i odraz gospodarskog stanja.

Zajednica kao izbor je ipak najbolja odluka

Marco L.

Sedam je mjeseci prošlo otkako sam ušao u Zajednicu i u ovom razdoblju uspio sam prebroditi najteže trenutke koji su bili povezani s mojom ovisnosti o heroinu. Probao sam na različite načine prestati, a jedan od načina je bio liječenje u Centru za prevenciju i izvanbolničko liječenje od ovisnosti, ali gdje sam morao uzimati subutex ili metadon koji su prave sintetičke droge i u koje uglavnom mladi i neiskusni doktori vjeruju da su lijekovi s kojima mogu rješiti problem ovisnosti. I ja sam gledao Centar za prevenciju i liječenje kao mjesto "dilanja" i kao najlakši način za izbjegći apstinenciju i probleme s policijom.

Kaže se da Centri za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti daju metadone i subutexe kako bi se smanjile štete od ovisnosti od heroina.

I ja sam mislio da se na taj način smanjuje broj ovisnika na cesti kako bi se izbjegao porast krađa, pljački i ostalih kriminalnih djela...Ali meni je bilo puno teže prevladati krizu od metadona ili subutexa nego od heroina tako da sam postao rob tih lijekova koji mi konkretno nisu mogli pomoći pa sam metadon davao dilerima za heroin.

Sigurno je da zbog svega što sam doživio da to nije pravi put za izići iz tunela droge. U razdoblju u kojem sam posjećivao Centar za prevenciju i izvanbolničko liječenje prisustvovao sam u puno ružnih situacija kao što je zloupotreba subutex-a koristeći ga intervenozno što uništava vene i ostavlja ožiljke na ruci. U tom periodu sam postao apatičan prema životu, a najgore je što sam mislio da sam postao "normalan" i da sam pobijedio želju za heroinom.

Probao sam smanjiti dozu navedenih lijekova, ali moja želja za uzimanjem heroina je postala jača nego ikada tako da sam ga opet počeo konzumirati i prva stvar koju sam napravio slušajući savjet liječnika je to da sam ponovno počeo uzimati metadon koji je samo pogoršao moju situaciju.

Počeo je tako period "održavanja" na metadonu tako da sam ovisnost o heroinu zamijenio s ovisnosti o metadonu što je povećalo moju depresiju i smanjilo radne i životne sposobnosti. Nisam imao volje za ustati iz kreveta i zbog toga sam pitao liječnika da mi da terapiju za nekoliko dana jer sam mu lagao da zbog posla nisam mogao dolaziti svako jutro u Centar pa bi u dva dana konzumirao cijelu terapiju metadona koja mi je trebala biti za tjedan dana. Tako se nađeš u jednom zatvorenom krugu i ovisnosti kojoj nema kraja.

Rješenje sam pronašao u Zajednici, zahvaljujući kojoj sam izašao slobodan i pobjednik nad svim tim legalnim drogama koje često postanu prave " bombe" države u jednoj vrsti rata protiv mladih ljudi.

Lijekovi koji se koriste kao zamjena za drogu bez obzira na to kako se zovu, samo povećavaju ovisnost i udaljavaju osobu od trenutka u kojem bi uistinu trebale prestati s drogom. Besplatno davanje lijekova kao što su metadon ili subutex samo da bi ovisnici imali manju poteškoću u potrazi za drogom znači osuditi ih na smrt... Ne smijemo nikada zaboraviti da droga ubija, dušu i tijelo!

KAKO SAM U ZAJEDNICI POBIJEDIO OVISNOST...

Uspijevam pobijediti kroz jedan novi način života koji je zdrav i odgovoran, a temelji se na radu na problemima i pogreškama iz prošlosti pogotovo najviše zahvaljujući pomoći i blizini dečki koji su poput mene spremni odbaciti stare navike.

Na temelju mog iskustva metadon je medicinska droga kao heroin na kojoj zarađuju farmaceutske kuće, a ovisnici nikada ne prestaju s drogiranjem.

Nije li dosta znati podatak da je metadon opijat, dakle, droga kao morfij i heroin koja dovodi osobu do ovisnosti i ozbiljnih fizičkih posljedica? Nije li dosta znati da metadon ne eliminira glavni problem, psihološku ovisnost? Nije li dosta znati da je aktualna tendencija za davanjem metadona na duže periode (tretmani smanjivanja terapije su jako spori) ili "održavanje" na metadonu gdje se ne uzima u obzir stvaranje ovisnosti o metadonu?

Nije li dosta znati da metadon ne umanjuje želju za drogiranjem nego je samo zamjena za heroin? Nije li dosta znati sve ove podatke kako bi se problemu ovisnosti dala prava važnost?

Istina je da smo mi pogriješili u životu, ali isto je tako istina da zbog toga ne smijemo biti treirani kao izgubljeni ljudi. Apsurdno je za pomisli da bi pojedini političari besplatno dijelili heroin onima koji to zatraže jer bi na taj način država postala legalni diler. Ono što ti političari još uvijek nisu shvatili ili se prave da ne shvaćaju da se problem ovisnosti ne rješava tabletama već učinkovitom prevencijom i uspješnom metodom rehabilitacije.

Zato snažno vjerujem da jedino što može pomoći ovisnicima je Zajednica. Zajednica je jedina struktura koja može pružiti uspješnu rehabilitaciju jer se temelji na dobrovoljnoj volji osoba koje su shvatile osnovnu stvar: prestati s drogom znači samo jednu stvar tj. stvarno prestati s drogom.

Lijekovi koji se koriste kao zamjena za drogu bez obzira na to kako se zovu, samo povećavaju ovisnost i udaljavaju osobu od trenutka u kojem bi uistinu trebale prestati s drogom.

Besplatno davanje lijekova kao što su metadon ili subutex samo da bi ovisnici imali manju poteškoću u potrazi za drogom znači osuditi ih na smrt, a to ima jedno ime, eutanazija.

Ne smijemo nikada zaboraviti da droga ubija: dušu i tijelo!

Dolazak u zajednicu skinuo mi je dio tereta

Pentelashevskva Vesna

Dolazak mog supruga i mene u Nunić, bio je planiran za 9 mesec. Ivana se javila i objasnila da u Nuniću ima seminar za roditelje koje vodi psihologinja iz Italije i da je dobro da prisustvujemo. Pošto moj suprug nije mogao da podje rešili smo da ja sama krenem. Krenula sam. Putovala sam 24 časa ali nije mi bilo teško. Da pišem zašto, nema smisla, svaki roditelj i dete zna. Samo sam htela da stignem. Na autobusnom kolodvoru u Zadru sačekao me Antonio. Duži mi je put izgledao od Zadra do Nunića nego sav put iz Makedonije.

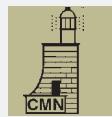
Stigli smo i u istom momentu videla sam Gocetu kako dolazi k meni i bila sam presrećna što ga vidim. Pozdravili smo se. Ivana i svi momci iz zajednice su me pozdravili i bili su veoma ljubazni. Ovo je moj drugi dolazak u zajednicu, prvi je bio prošle godine ali samo na jedan dan, a sada ću biti nekoliko dana.

Prvi utisak kada se uđe u prostor zajednice jeste to da nestaje sav umor, u duši ti se uvlači mir, a drugi je to da ono što su prosle godine obećali to su i napravili. Nova zgrada, vodovod, sređen unutrašnji prostor... Bravo, održali su obećanje. Smestila sam se.

Ostatak dana provela sam sa Gocetom u laboratoriji za izradu figura, dali su mi da bojam figure. Tu su bili i njegovi drugovi Sanjin i Željko. Bilo mi je baš lepo.

Posle ručka imala sam prvi sastanak sa grupom. Prvi put prisustvujem takvom seminaru, i bila sam veoma zadovoljna.

Zašto? Zato jer se razgovaralo iskreno i otvoreno bez uvijanja. Svako je mogao mirno da kaže šta misli i osjeća. To su bili ravnopravni razgovori. Tu više nije bilo razgovora deteta i roditelja već razgovor odraslih ljudi. Prvi put sam sa svojim sinom tako razgovarala, da me sasluša šta ja govorim i da ja njega saslušam šta on ima da kaže. Sigurno se to ne bi tako odvijalo da sa nama nisu bili psihologinja Erika, Ivana, operateri. Za mene je ovo to što sam čekala životni momenat da sve ispričam, sve moje brige, greške koje sam nosila u duši. I kroz druge životne priče nalazila sam sebe i videla da nisam jedina koja je grešila u odnosu na svoje dete. I pored svih teških a na momente i mučnih razgovora tu sam osetila da struji ljubav, traženje razumevanja, praštanje.

Zajednica Mondo Nuovo osim redovnih sastanaka za roditelje organizira i "tjedan roditelja", koji oni provode s dečkima u Zajednici. Tijekom tog tjedna roditelji rade sve ono što dečki rade svakodnevno, počevši od poslova u centru pa sve do sastanaka na kojima se priča o sebi i svojim problemima. Za roditelje su iznimno važni navedeni sastanci jer na njima imaju priliku bolje shvatiti problem ovisnosti, te kako i zašto je njihov sin postao ovisnik.

VRATILA SAM SE KAO NOVI ČOVJEK...

Nadam se da su to osetili i ostali roditelji. Tu smo bili kao jedna porodica bez tajni, svaki nam je problem bio zajednički i tražili načina kako da se reši. Na tim sastancima sam videla kako funkcioniše život u komuni. To mi je dalo još veću nadu za srećniju budućnost. Naša su deca naučila davati i primati ljubav. Dolazak moj u zajednicu skinuo mi je deo tereta, jer nepričati 2 godine ni sa kime o problemima kakve mi imamo možete zamisliti kako je. Droga nam je puno, puno uzela od života, ali nas dragi Bog nije zaboravio. Hvala Sandru koji je

preuzeo teret svih nas i pomogao da se borimo i nadamo. Hvala svim ljudima u komuni koji su mi dopustili da ugasim žđ i nahranim dušu da bih imala snagu da ustrajem. Hvala najviše mom sinu što je rešio da ostane u komuni.

Vraćam se iz Nunića kao novi čovjek jer sam sigurna da je zajednica pravo i jedino mesto odakle će momci krenuti zdravi, čisti, dignute glave u novi svet, svet puni božje i ljudske ljubavi koje su je u zajednici dobili. Hvala Ivani koja je uvek sa našim momcima. Hvala i operaterima, hvala Eriki, hvala svim dečkima što su hteli da budu sa nama i saslušaju nas.

Hvala im što su dali da zavirimo u njihovu dušu.

Hvala vam što ste nas puno toga naučili. Otišla sam sa mirom u duši i mislima da će ovi momci SIGURNO uspeti da se vrate u normalni kolosek života i da ćemo mi biti ponosni što smo im roditelji.

BOG VAS
BLAGOSLOVIO.

Terapeutsko - rehabilitacijski program ovisnika o drogi ili alkoholu ne može se provesti bez aktivnoga sudjelovanja roditelja u tom programu. Zbog tog razloga Zajednica Mondo Nuovo osim redovnih sastanaka za roditelje organizira i "tjedan roditelja", koji oni provode s dečkima u Zajednici. Tijekom tog tjedna roditelji rade sve ono što dečki rade svakodnevno, počevši od poslova u centru pa sve do sastanaka na kojima se priča o sebi i svojim problemima. Za roditelje su iznimno važni navedeni sastanci jer na njima imaju priliku bolje shvatiti problem ovisnosti, te kako i zašto je njihov sin postao ovisnik. Takoder i roditelji pričaju o sebi i svojim problemima, tako bolje upoznaju sebe, a isto tako i dečki imaju priliku upoznati i bolje razumjeti roditelje. Na kraju "tjedna roditelja" uvijek se vidi koliko su dečki i roditelji zadovoljni što su proveli tjedan dana zajedno jer su svi obogaćeni jednim pozitivnim i novim iskustvom.

SVJETIONIK

Život u Zajednici

Dnevnići...

Isječci iz svakodnevnoga života Zajednice. Na stranicama dnevnika koje dečki pišu svakoga dana iznose svoje osjećaje, strahove, probleme, želje i sve one stvari koje svakodnevno žive i proživljavaju

Danas je Božić. Pripremali smo se za feštu i vrijeme je brzo prolazilo. Bilo je vrlo zabavno i lijepo, a ja sam se osjećao dobro i zadovoljno. Predvečer sam se čuo telefonski sa svojom obitelji. Najviše sam bio sretan jer sam čuo djecu, mada im nisam uspio reći sve što sam mislio jer sam od uzbudjenja zablokirao. Nadam se da će drugi put biti bolje. Laku noć!

Tomislav, 25.12. 2009

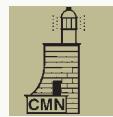
Današnji dan nije protekao najbolje. Nakon ručka Marko je mislio poći kući, no nakon razgovora s nama je razmislio malo bolje i odlučio je ostati još u zajednici. Nakon toga sam i malo razgovarao s Antoniom i rekao sam mu neke stvari koje već duže vremena mu mislim reći. Zadovoljan sam jer sam uspio mada mi je žao što to nisam napravio i ranije. Laku noć!

Marin, 15.01. 2010

Današnji dan je protekao relativno dobro. Osjećao sam se smirenog, dosta sam se trudio biti prisutan u svemu što radim. Razgovarao sam sa dečkima, a posebno sa Rokom. Veseli me što je svakim danom sve bolje i što se sve više otvara i razgovara sa nama. Poslijepodne sam bio malo lošije zato jer sam se sjetio svih svojih bivših prijatelja kojih je bilo puno, a sada nema nikoga da mogu poslati makar pismo. To je pomalo ružan osjećaj, ali život ide dalje... U mislima sa svojom obitelji. Laku noć!

Boris, 08. 01. 2010

Zajednica je i meni pomogla

...Ovo je priča supruge jednoga ovisnika te kako se je ona nosila sa novonastalom situacijom...

Adrijana Daničić

Moje ime je Adrijana i imam dvadeset i pet godina. Zajednicu Mondo Nuovo upoznala sam prije dvije godine kada je moj muž Pero ušao u Zajednicu. Kada je Pero ušao u Zajednicu mislila sam da je to nešto najgore što mi se moglo dogoditi jer sam mislila da on ide u Zajednicu da bi dobio na vremenu. Moje mišljenje o Zajednici nije bilo baš najbolje jer nisam znala što je i kako funkcioniра Zajednica te sam mislila da je to gubljenje vremena. Prvu godinu dana nisam bila u kontaktu sa Zajednicom zato što sam mislila da mi to nije potrebno i da je to Perin problem koji mora sam riješiti. U biti i meni je bila potrebna pomoć Zajednice samo toga nisam bila svjesna.

Nakon prve godine Perinog boravka u Zajednici počela sam češće dolaziti u posjete sa Gabrielom, našom kćerkom. Tada sam počela drugačije gledati na Zajednicu zato što sam vidjela da pokušavaju izgraditi odnos između mene i Pere kojega do tada nije bilo i vidjela sam da to nije gubljenje vremena i da je to dobro mjesto za dečke koji imaju problem s ovisnosti. Općenito moje mišljenje o takvim dečkima nije bilo baš najbolje jer sam mislila da su to slabići koji ne znaju što bi sa svojim životom. U Zajednici, na grupnim sastancima slušala sam različite priče i shvatila sam da su to dečki s problemima s kojima se nisu mogli nositi i da im je potrebna druga prilika te podrška njihovih obitelji i okoline. Sada su to dečki koji su uvijek spremni saslušati i pomoći drugim osobama.

Danas je odnos između mene i Pere puno bolji, a vidim da je i Gabi puno sretnija i da se sada puno više zbližila s Perom.

Tako da je Zajednica za mene nešto što će zauvijek pamtitи i koja je ostavila trag u mom životu zato što i ja sada drugačije gledam na život i probleme i dosta sam dobrih stvari naučila od Zajednice.

Sigurna sam da će moja obitelj ostati u kontaktu sa Zajednicom i nakon što Pero završi program jer će nam podrška i prijateljstvo Zajednice uvijek trebati.

SVJETIONIK

Društvo i Zajednica

Nekoliko savjeta za obitelji koje se susreću sa problemom ovisnosti

Redakcijski uradak

Jednoj obitelji nije lako uočiti da je sin, brat, suprug, supruga, unuk... počeo konzumirati drogu. Još je teže prihvatići činjenicu da se to i stvarno dogodilo. Često ta vijest odjekne kao munja na vedrom nebu: zaustavljanje policije, razgovor s profesorom, pronalazak šprice ili slično, povjerljivi razgovor s prijateljem, padanje u nesvijest, priznanje ovisnika koji traži pomoć... od tog trenutka u obitelji započinje mučna i očajna borba koja pokušava naći zaštitu, spasiti vlastitog člana obitelji, napraviti nešto da bi pomogli, pronaći nekoga tko može pokazati pravi put.

Na žalost, obitelji koje odmah odluče konzultirati nekoga tko će im reći kako se trabaju ponašati su rijetke.

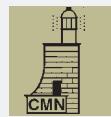
Razlozi tome su neinformiranost, sram, pogrešan smisao zaštite, precijenjivanje vlastitih snaga ili umanjivanje problema tako da prođe puno vremena prije nego što netko u obitelji odluči potražiti pomoć ili savjet izvan obitelji.

Pomoći znači razumjeti, ali razumjeti ne znači dopustiti da vas se prevari.

Uvijek treba imati na umu da je ovisnik osoba koja vjeruje u laži koje priča i trudi se i druge uvjeriti u te laži. Dati će obećanje da će prestati, ali to neće nikada učiniti, izazivati će sažaljenje kako bi došao do novca, ucijenjivati će i zastrašivati, manipulirati će kako njemu odgovara, s više ili manje uspješnim ucjenama npr. "ako mi ne pomogneš idem krasti i završiti će u zatvoru", uspijeti će imati sve ono što želi tj. dovoljno novca kako bi kupovao drogu.

Nakon otkrića ovisnosti za obitelj počinje odisaja koja se odvija u fazama koje se ponavljaju:

1. Ovisnik se prilagođava zahtjevima roditelja i obećava da će prestati uzimati drogu. Nakon neuspjelih pokušaja okrivljuje obitelj i sve osobe koje su mu blizu jer mu nisu učinkovito pomoći. Traži druga rješenja, npr. neko vrijeme želi otići izvan grada kako bi odolio iskušenju droge, traži financijsku pomoć da bi se oženio i sredio stan, traži novce kako bi pokrenuo svoj posao ili posao koji ga ne frustrira, najam stana kako bi započeo novi život, traži novce za medicinsko liječenje i sl.
- Svišto je reći da neće ispuniti niti jednu obvezu za koju ste mu dali novac već da će sav novac potrošiti na kupnju droge ili ostale ilegalne poslove.

...Pomoći znači razumjeti, ali razumjeti ne znači dopustiti da vas se prevari.

Uvijek treba imati na umu da je ovisnik osoba koja vjeruje u laži koje priča i trudi se i druge uvjeriti u te laži. Dati će obećanje da će prestati, ali to sam neće nikada učiniti...

2. Nakon neuspjelih pokušaja vraća se kući gdje traži gostoprимstvo govoreći da je očajan. Na taj način započinje njegova "parazitska faza". Uvijek je zatvoren u svojoj sobi, ustaje kasno, malo jede, počinje piti alkohol, izlazi kasno navečer, provodi sate i sate ispred televizije, pokušava pitati novce, obitelj ga uzdržava u svemu čak mu se kupuju i cigarete. Atmosfera u kući je uznemirujuća i potištena, za stolom ne priča nikad, iznimno kada su u pitanju rijetki trenuci euforije kada je uspio nabaviti drogu ili obaviti neki posao. Ova "parazitska" faza ne odvija se uvijek na način kako je opisano, ali je karakterizira iskorištavanje i ovisnost ovisnika o obitelji u svakom pogledu. Dolazi do svađa između članova obitelji koji se međusobno optužuju npr. "Krivnja je tvoja jer si mi uvijek davala za pravo!" ili "Ti si kriv jer si bio prestrog!" i tako sve dok se tenzije ne povećaju do usijanja kada dolazi do nasilja, tuča, ucjena i pravih pljački od strane ovisnika na štetu svoje obitelji.

3. Nastupa neizdrživa faza u kući: ovisnik je udaljen iz kuće ili biva uhićen ili završava u bolnici. Počinje isčekivanje mučnog povratka ovisnika u obitelj. Duge večeri provedene u tišini, suze, strahovi i jedna atmosfera u kojoj se čini da se nikada više neće vratiti mir. Nada da će ga vidjeti kako se vraća kući drži vas tako da kada se vrati odmah ga prihvate. Ponovno se vraća povjerenje u njega, ne toliko jer vidite da se promijenio nego zato što "barem ne radi druge ludosti".

Činjenicu što se je vratio kući vidite kao pozitivni signal, ne razumije se činjenica da je ovisnik osoba koja se uvijek vraća ondje gdje misli da su mu vrata samo pritvorena.

4. Takva priča nema kraja budući da se uvijek može ponavljati na isti način i ponekad može imati tragičan završetak.

Problem ovisnosti u obitelji ima veću mogućnost da se riješi na pozitivan način ako se pita pomoći osoba i institucija koji su kompetentni kada se govorи o ovisnosti. Bitno je da obitelj počne vjerovati i davati svoje povjerenje osobama i institucijama koji poznaju problem te imaju znanja i iskustva na području ovisnosti.

Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb, 22305 Kistanje
Tel: 022 - 785 8580 ; Fax: 022 - 785 8581
Mob: 098 - 610 609 ; 098 965 3206 ;
099 - 599 7638

SAVJETOVALIŠTA:

ZADAR: Josipa Jovića 1, Tel/Fax: 023 - 311 623

RIJEKA: Kresnikova 15, Tel: 098 - 610 609

ZAGREB: Maksimirска 12, Župa Sv.Jeronima
Tel: 091 - 3080 500

BENKOVAC: Petra Zoranića 5A
(prostorije Crvenog križa)
Tel: 098 - 610 609 ; 098 965 3206